

Sygn. akt: XI 1Ca 531/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie XI Wydział Cywilny – Rodzinny Sekcja ds. Odwoławczych

w następującym składzie:

Przewodniczący : SSO Roman Kaczanowski

Sędziowie : SO Andrzej Maśnica

SR del. Marta Ziolo-Mrzyglód (sprawozdawca)

Protokolant Marzena Potaczek

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2013 r. w K. na rozprawie

sprawy z powództwa ***J. D.***

przeciwko ***A. D.***

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Chrzanowie

z dnia 18 lipca 2013 r. ***sygn. akt. III RC 70/13***

1. zmienia zaskarżony wyrok w całości przez nadanie mu brzmienia:

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powódki J. D. na rzecz pozwanego A. D.

***kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa
adwokackiego;***

2. zasądza od powódki J. D. na rzecz pozwanego A. D.

***kwotę 460 (czteryście sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów
postępowania odwoławczego.***

Sygn. akt XI 1 Ca 531/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Rejonowy w Chrzanowie zasądził od pozwanego A. D. alimenty na rzecz powódki J. D. w kwotach po 2.000,00 zł miesięcznie, płatne do jej rąk w terminie do 10 – go każdego następującego po sobie miesiąca, poczynając od dnia 4 lutego 2013 roku, z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki, a to w miejsce dotychczasowych

alimentów orzeczonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 9 listopada 2011 roku na kwotę po 1.500,00 zł miesięcznie, w sprawie sygn.. XI C 3671/09. W punkcie II wyroku oddalił powództwo w pozostałym zakresie, w punkcie III zasądził od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sąd Rejonowy w Chrzanowie kwotę 300,00 zł tytułem opłaty stosunkowej od uiszczenia której powódka była zwolniona, w punkcie IV zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1.200,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, a w punkcie V nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.

Powyższy wyrok zapadł po ustaleniu następującego stanu faktycznego:

Powódka J. D. i pozwany A. D. zawarli związek małżeński w dniu 10 września 1977 roku. Wyrokiem z dnia 9 listopada 2011 roku (sygn. akt: XI C 3671/09) orzeczono rozwód stron z wyłącznej winy pozwanego. W wyroku tym Sąd Okręgowy w Krakowie zasądził od A. D. na rzecz J. D. alimenty w kwotach po 1.500,00 zł miesięcznie począwszy od dnia uprawomocnienia się wyroku.

Postanowieniem z dnia 3 kwietnia 2012 roku sygn. akt I Ns 177/12 Sąd Rejonowy w Chrzanowie dokonał podziału majątku stron w ten sposób, że na własność pozwanego przyznał odrębną własność lokalu mieszkalnego o pow. 74,73 m² położonego w K. przy ul. (...), własność zabudowanej budynkiem mieszkalnym nieruchomości położonej w W., udział we własności działki nr (...) położonej w B., a na własność powódki spółdzielcze prawo do lokalu o pow. 28,20 m² położonej w K. przy ul. (...), nieruchomość położoną w B., składającej się z działki zabudowanej domem mieszkalnym i udział własności nieruchomości położonej w B..

W sytuacji powódki doszło do następujących zmian:

Po rozwodzie powódka mieszka i nadal mieszka w B., w domu który obecnie stanowi jej własność, ma on 74 m² powierzchni mieszkalnej. Strony po rozwodzie dokonały bowiem podziału majątku. Od czasu ustalenia alimentów w sprawie rozwodowej wydatki powódki wzrosły, bowiem nastąpił wzrost wszelkich opłat. Wydatki J. D. związane z opłatami za media w domu przedstawiają się następująco: opłata za prąd co miesiąc 41,50 zł, woda 85,40 zł co dwa miesiące, gaz co dwa miesiące 222,20 zł, Podatek od nieruchomości kwartalnie wynosi ok. 90,00 zł, telefon 30,00 zł, Internet 40,00 zł, P. 42,30 zł, ubezpieczenie domu 228,00 zł ochrona domu 61,50 zł. Powódka mieszka w domu sama. Płaci co kwartał polisę ubezpieczeniową w (...) na kwotę 47,00 zł. Jest to polisa na wypadek jej śmierci, upoważniła tam dzieci. Czynsz za mieszkanie w K. (są to 2 pokoje z kuchnią) wraz z opłatami wynosi 280,46 zł. Od września 2012 roku do końca lutego 2013 roku powódka wynajmowała mieszkanie, za które z tytułu najmu otrzymywała miesięcznie kwotę 200 zł – osoba wynajmująca w całości płaciła czynsz i media. W marcu powódka nie wynajmowała mieszkania nikomu. W kwietniu wynajmowała przez okres ok. 2 tygodni. W maju wynajmowała mieszkanie przez okres 3 tygodni. Wynajmując mieszkanie na 2 tygodnie powódka miała tylko 50,00 zł zysku, natomiast wynajmując na 3 tygodnie miała 100,00 zł zysku. Osoba wynajmująca pokrywała czynsz i media. W czerwcu 2013 roku w mieszkaniu powódki mieszkał przez okres 2 tygodni syn stron z synowa, która jest w ciąży i w tym czasie remontowali oni swoją łazienkę. Powódka nie brała od nich żadnych pieniędzy za wynajem i sama płaciła czynsz. Udało jej się wynająć mieszkanie obcej osobie i od lipca tego roku do końca przyszłego roku J. D. będzie miała z tego tytułu co miesiąc dochód w kwocie 220,00 zł, a nadto wynajmujący będzie pokrywał czynsz i media. Powódka nie rozważała możliwości tego mieszkania, ponieważ chciałaby zostawić to mieszkanie dzieciom. J. D. pozostaje w leczeniu internistycznym, ginekologicznym, ortopedycznym i okulistycznym (w związku z jaskrą). Orzeczeniem z dnia 25 czerwca 2013 roku została zaliczona do lekkiego stopnia niepełnosprawności, a przedmiotowe orzeczenie zostało wydane na stałe. Ustalony stopień niepełnosprawności datuje się od 19 kwietnia 2013 roku. Na wykup podstawowych leków powódka wydaje co miesiąc kwotę 120,00 zł.

Powódka przeszła dwukrotną operację piersi i dlatego robi prywatne badania USG, za które płaci 40,00 zł. Dwukrotnie miała operację na prawe kolano, ma trudności w chodzeniu i w związku z tym nie może dźwigać nic ciężkiego, gdyż wówczas kolano ją boli. W związku z tym schorzeniem jeździ na zabiegi rehabilitacyjne, a kolejny termin to styczeń 2014 rok. Ponadto ma problemy z kręgosłupem – szczególnie na odcinku szyjnym.

Po uiszczeniu wydatków związanych z utrzymaniem domu oraz wydatków na leki J. D. pozostaje na życie około 350,00 zł miesięcznie. Na ogrodzie domu w B. wybudowana była altana i studnia. Powódka musiała wyremontować altanę,

gdyż przeciekał dach, a tam trzymane jest drewno. Dom w B. jest w ¼ podpiwniczony, dlatego też powódka nie może trzymać drewna w piwnicy, ponieważ pojawia się grzyb i trzeba je wynosić na zewnątrz. Powódka nie płaciła za remont altany, ponieważ osoba, która go wykonywała, zabrała część materiału. Znajomy powódki pomagał jej przy remoncie nieodpłatnie – jedynie z chęci pomocy. Powódka nie może kosić trawy przy domu i musi prosić sąsiadów o pomoc. Bywa jednak, że kosi sama. Za wszelkie naprawy w domu, których nie jest w stanie sama zrobić, musi płacić. Kwota, która pozostaje na życie powódce jest za mała i nie wystarcza jej na życie. J. D. oprócz alimentów od byłego męża i obecnie 220,00 zł za wynajem mieszkania nie ma żadnych dodatkowych dochodów.

Dom powódki jest opalany częściowo węglem, a częściowo gazem. W tej chwili opłata za gaz jest zaliczkowa i wynosi 222,00 zł, a w lipcu tego roku 330,00 zł. W okresie grzewczym opłata ta wynosi 600,00 zł za miesiąc, a pomimo tego w domu wcale nie jest ciepło. Rocznie powódka musi kupić 5 – 6 ton węgla. W zeszłym roku za jedną tonę węgla płaciła 600,00 zł Powódka potrzebuje co najmniej 700,00 zł na swoje wyżywienie. To kwota 20 – 25,00 zł dziennie. Gdy powódka wymieniała w styczniu 2013 roku zawór przy piecu CO zapłaciła za to 700,00 zł. W skali roku średnio wydaje 100,00 zł miesięcznie na różne naprawy i remonty. Na obuwiu potrzebuje ok. 100,00 zł. Czasem kupuje jakieś ubranie. Na środki czystości, kosmetyki, fryzjera też potrzebuje ok. 100,00 zł miesięcznie. Jest ona użytkownikiem samochodu, który przysłała jej córka z USA i to córka jest właścicielem tego samochodu. Jest to S. z 2006 roku. Na paliwo powódka przeznaczają miesięcznie od 150- 200,00 zł. Powódka chciałaby mieć pieniądze na jakieś życie kulturalne, jednak obecnie nie stać jej na to by pójść do kina, chyba, że ktoś ją zaprosi. Powódka nie jeździ i nie chodzi na żadne wycieczki górskie, nie pozwala jej bowiem na to stan zdrowia. Gdyby powódka chciała chodzić na zabiegi rehabilitacyjne, to musiałaby płacić 8,00 zł za jeden zabieg, a musi mieć po 2 zabiegi przez okres 10 dni, co daje kwotę 160,00 zł. Gdy strony były małżeństwem, powódka jeździła na wycieczki, chodziła do kina i teatru. Alimenty powódki są opodatkowane, rocznie płaci ona podatek od alimentów w wysokości 1.300,00 zł, co miesięcznie daje ok. 60 zł. Powódka nie posiada żadnych oszczędności. Ponieważ powódka miała bardzo trudną sytuację, pożyczła pieniądze od swojej córki. J. D. spłacała też pralkę w ratach po 180,00 zł, ale już ją spłaciła. W dacie uprawomocnienia się orzeczenia w sprawie rozwodowej powódka już nie pracowała.

Od czasu ostatniego orzeczenia alimentów w sytuacji majątkowej pozwanego

A. D. doszło do następujących zmian. Pozwany cały czas pracuje jako żołnierz zawodowy w K.. Podczas wykonywania obowiązków służbowych mieszka w internacie, a na stałe mieszka w K. w mieszkaniu przy ul. (...). Od zeszłego roku po przeprowadzeniu remontu w mieszkaniu, wynajmuje studentom 3 pokoje. Z tego tytułu osiąga dochód w kwocie 1.000,00 zł. Za media rozlicza się ze studentami, dzieląc opłaty na 4 części, a za czynsz płaci sam. Dom pozwanego położony w W. nie nadaje się do zamieszkania. Ten dom pozwany buduje dla siebie.

A. D. leczy się kardiologicznie, reumatologicznie i okulistycznie. Ostatnio pogorszył mu się wzrok i obecnie nosi okulary 3,5 dioptrii. Korzysta też z usług stomatologa. Na zakup leków wydaje 100 – 120 zł. W czerwcu u stomatologa wydał 150,00 zł. Pozwany pomaga finansowo synowi, któremu daje 500,00 zł miesięcznie. Dojazdy z K. do K. kosztują go 600,00 zł miesięcznie. Pozwany nie ma własnego samochodu i jeździ busem. Na wyżywienie pozwany przeznaczają 800,00 zł. Koszty prania to ok. 200,00 zł. Na odzież wydaje 1000,00 zł. W dacie rozwodu wynagrodzenie pozwanego wynosiło 5.430,00 zł, a obecnie 5.819,75 zł. Nadto pozwany pobiera liczne dodatki tj. mundurówka i 13 – stka. W 2012 roku otrzymał nagrodę jubileuszową za 40 lat pracy w kwocie 16.200,00 zł. Takie nagrody zdarzają się raz na 5 lat. Po podziale majątku pozwany wykonał remonty nieruchomości, które zostały mu przyznane w wyniku podziału majątku. Z uwagi na nagrodę jubileuszową wzrosły jego podatki, ponieważ przekroczył próg podatkowy 32 %.

W ostatnim czasie nasiliły się dolegliwości pozwanego związane z żylakiem na nodze. Pozwany spłaca kredyt zaciągnięty na budowę domu. Pozwany ma podpisany kontrakt do 30 września 2013 roku, a następnie przechodzi na emeryturę, która wyniesie ok. 4.200,00 zł. Przy przejściu na emeryturę otrzyma 6 – cio miesięczną odprawę. Pozwany płaci swojej znajomej 2.000,00 zł miesięcznie, za co znajoma zapewnia mu wikt i opierunek. Za żywność w wojsku pozwany musi płacić.

A. D. korzysta w wielu usług medycznych prywatnie. Pozwany nie posiada żadnych akcji, ani papierów wartościowych.

Rozważania prawne Sąd Rejonowy oparł na treści art. 138 k.r.o. i art. 60 § 2 k.r.o. w kontekście uchwały SN z 16 grudnia 1987 r (III CZP 91/86, OSNC 1988/4/42), jednocześnie zwracając uwagę, że przyjęte uregulowanie prawne nie daje małżonkowi niewinnemu prawa do równej stopy życiowej z małżonkiem zobowiązanym, lecz małżonek niewinny ma prawo do bardziej dostatniego poziomu życia, niż tylko zaspokajanie usprawiedliwionych potrzeb.

W ocenie Sądu Rejonowego powództwo było częściowo uzasadnione głównie ze względu na pogorszenie stanu zdrowia powódki, która została uznana za osobę o lekkim stopniu niepełnosprawności oraz wzrostem opłat, jakie musi ponosić.

Sytuacja materialna powódki nie pozwala jej na korzystanie z prywatnych zabiegów rehabilitacyjnych. Wzrosły wydatki na dom w B., a wszelkie jej stałe wydatki praktycznie pokrywają się z wysokością otrzymywanych alimentów. W związku z powyższym wszelkie nieprzewidziane remonty, lub naprawy powodują, że potrzeby powódki przewyższają kwotę otrzymywanych alimentów. Powódka ma 55 lat i jest osobą niepełnosprawną, co sprawia, że prawdopodobieństwo znalezienia pracy jest w jej przypadku znikome. Kwota uzyskiwana z najmu mieszkania jest niewystarczająca, by pokryć jej zwiększone wydatki.

Sytuacja A. D. poprawiła się. Jego wynagrodzenie miesięczne wzrosło o 400,00 zł oraz dodatki do wynagrodzenia. Okoliczność, że pozwany dobrowolnie przekazuje znajomej 2.000,00 zł na swoje utrzymanie i 500,00 zł na utrzymanie swojego syna nie może wpływać na zakres jego obowiązku alimentacyjnego wobec powódki.

Sytuacja pozwanego jest zatem dużo lepsza niż sytuacja powódki. Gdyby małżonkowie kontynuowali pożycie, a rozwód nie zostałby orzeczony, powódka nadal mogłaby liczyć na pokrycie co najmniej wydatków związanych z utrzymaniem domu i mogłaby sobie pozwolić na korzystanie z życia kulturalnego. W pozostałym zakresie Sąd I instancji uznał powództwo za wygórowane.

Sąd zasądził od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 300,00 zł tytułem opłaty stosunkowej od uiszczenia której powódka była zwolniona z mocy ustawy na podstawie art. 98 k.p.c.

Na podstawie § 7 ust. 4 w zw. z § 6 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej orzeczono zwrot kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 1.200,00 zł.

Od przedmiotowego wyroku apelację wniósł pozwany i zaskarżając wyrok w części, tj. w zakresie jakim Sąd uwzględnił powództwo, orzekł o kosztach i nadaniu wyrokowi klauzuli wykonalności i wniósł o jego zmianę poprzez oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów postępowania.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił swobodną, a nie dowolną ocenę dowodów i nie rozważenie całości materiały zgromadzonego w sprawie (art. 233 § 1 k.p.c.), nieuzasadnione przyjęcie, że niepełnosprawność powódki jest nową okolicznością, podczas gdy z orzeczenia wynika, że nie da się ustalić, kiedy niepełnosprawność powstała,

Pominięcie, że powódka w wyniku podziału ma możliwość samodzielnego dysponowania nieruchomościami, które przypadły jej na własność w wyniku podziału majątku, co ma wpływ na poprawę jej sytuacji, niezasadne przyjęcie, że powódka nie ma możliwości podjęcia pracy zarobkowej,

Pozwany zarzucił również nieuprawnione dokonanie przez Sąd oceny merytorycznej Orzeczenia Sądu Okręgowego w Krakowie z 9 listopada 2011 roku – w zakresie zasądzonych alimentów, a nadto błędne zastosowanie art. 138 k.r.o. poprzez bezpodstawne przyjęcie, że doszło do zmiany stosunków.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja okazała się uzasadniona, a podniesione w niej argumenty były słuszne.

W myśl art. 138 kr i o w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Definicja „zmiany stosunków” została ukształtowana przez doktrynę i orzecznictwo

Sądu Najwyższego. Przez zmianę stosunków rozumie się istotne zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, albo istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb małoletniego, wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania poprzez stosowne zmniejszenie, albo zwiększenie wysokości świadczeń alimentacyjnych.

Należało mieć na uwadze, że podstawą powództwa z art. 138 k.r.o. może być tylko późniejsza zmiana stosunków – tak też wskazał Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 27 lutego 1981 r., III CRN 21/81. Rozważania Sądu w niniejszej sprawie musiały zatem być skoncentrowane jedynie na ocenie przesłanki zmiany stosunków poprzez porównanie okresu z daty ostatniego orzekania o wysokości alimentów, tj. listopada 2011 roku z rokiem 2013 roku i dla orzeczenia w niniejszej sprawie istotny był jedynie stan faktyczny istniejący w roku 2011 roku i w roku 2013.

Sąd Okręgowy w pełni podziela ustalenia faktyczne oraz ocenę dowodów dokonaną przez Sąd I instancji i przyjmuje je za własne.

Sąd nie podziela natomiast subsumpcji ustalonego przez Sąd I instancji stanu faktycznego w odniesieniu do art. 138 k.r.o. W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd I instancji wadliwie zastosował przepis art. 138 k.r.o. i bezpodstawnie uznał, że stan faktyczny niniejszej sprawy pozwala na stwierdzenie, iż doszło do istotnej zmiany stosunków skutkującej koniecznością korekty wysokości świadczeń alimentacyjnych.

Należało zwrócić uwagę, że już w dacie wydania orzeczenia rozwodowego z 9 listopada 2011 roku przyznana powódce tytułem zabezpieczenia kwota alimentów w wysokości 1.500,00 zł była niewystarczająca na jej utrzymanie i powódka musiała się zapożyczać. Powódka nie korzystała wówczas z życia kulturalnego, ani też prywatnych zabiegów rehabilitacyjnych – pomimo, że już wtedy cierpiała na schorzenia ortopedyczne. Wszelkie ponoszone przez nią opłaty związane z utrzymaniem domu były bardzo zbliżone do obecnie ponoszonych.

Jak słusznie zauważył pozwany w apelacji, obecnie powódka ma możliwość samodzielnego dysponowania nieruchomościami, które przypadły jej w udziale w wyniku podziału majątku. Powyższe pozwala na czerpanie przez powódkę korzyści z najmu nieruchomości, bądź na spieniężenie majątku w celu zaspokojenia potrzeb związanych z prywatnymi zabiegami, bądź życiem kulturalnym.

Jak trafnie zauważył Sąd Rejonowy, okoliczność, że pozwany dobrowolnie łoży na utrzymanie syna, w stosunku do którego nie jest zobowiązany, nie może mieć wpływu na zakres jego obowiązku alimentacyjnego wobec powódki. Konsekwentnie stwierdzić należy, że również zamiar powódki dobrowolnego przekazania otrzymanych nieruchomości swoim dzieciom, nie może obciążać pozwanego.

Co więcej, powódka czerpie obecnie dochód z najmu mieszkania. Okresowa niemożność czerpania dochodu z najmu była krótkotrwała i nie może mieć wpływu na stwierdzenie pogorszenia jej sytuacji. Należy pamiętać, że warunkiem zastosowania art. 138 k.r.o. są zmiany stosunków o charakterze istotnym i trwałym.

Odnośnie remontów wykonywanych przez powódkę na otrzymanych nieruchomościach, należy zwrócić uwagę, że konieczność wykonania remontu dachu była znana Sądowi już w dacie poprzedniego orzekania o wysokości alimentów, a zatem nie jest to żadna nowa okoliczność. Nadto należy zwrócić uwagę, że powódka nie poniosła żadnych kosztów w związku z tym remontem.

Odnośnie konieczności wykonywania innych drobnych remontów, czy napraw, również nie jest to żadna nowa okoliczność, bowiem jest faktem powszechnie znanym, że w domu zawsze zachodzi konieczność wykonywania remontów i napraw. Nadto z akt sprawy XI C 3671/09 w sposób jednoznaczny wynika, że w przypadku powódki taka konieczność zachodziła już w dacie poprzedniego ustalania wysokości alimentów.

Zdaniem Sądu Okręgowego, Sąd I instancji przecenił znaczenie orzeczenia o stopniu niepełnosprawności, dla ustalenia przesłanki zmiany stosunków. Należy mieć bowiem na uwadze, że takie orzeczenie nie jest tożsame z orzeczeniem stwierdzającym niezdolność do pracy. Co więcej jest faktem powszechnie znanym, że osoby posiadające

orzeczenie o stopniu niepełnosprawności mają nawet większe szanse na uzyskanie zatrudnienia, a to z uwagi na niższe koszty dla pracodawców zatrudniających takie osoby. Nadto w przypadku powódki nawet rzeczywista niemożność uzyskania zatrudnienia nie pozbawia powódki możliwości uzyskania dochodu. Powódka posiada bowiem majątek w postaci kilku nieruchomości, z których może czerpać korzyści.

Odnosząc się do sytuacji pozwanego, stwierdzić należy, że jego dochody wzrosły nieznacznie (o ok. 10 %), a tylko istotna zamiana stosunków może powodować zasadność korekty rat alimentacyjnych. Dodatki do wynagrodzenia, jakie pozwany otrzymuje również nie stanowią nowej okoliczności, bowiem pozwany od wielu lat pracuje w wojsku i od wielu lat otrzymuje 13 – stą pensję, mundurówkę, a co 5 lat nagrody jubileuszowe. Okoliczność, że nagroda jubileuszowa przypadła akurat na 2012 rok nie może mieć wpływu na ustalenie, że w sposób istotny poprawiła się jego sytuacja. Co więcej, pozwany również cierpi na liczne schorzenia, które w ostatnim czasie się zaostrzyły. Tego rodzaju zmiany sytuacji zdrowotnej wraz z wiekiem są oczywiste i – o ile nie jest to drastyczne pogorszenie stanu zdrowia – nie mogą skutkować stwierdzeniem, że doszło do istotnej zmiany stosunków w rozumieniu art. 138 k.r.o.

Podstawą prawną zasądzenia alimentów na rzecz rozwiedzionego małżonka od małżonka wyłącznie winnego rozkładu pożycia jest art. 60 § 2 k.r.o., który stanowi, że jeżeli jeden z małżonków został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia, a rozwód pociąga za sobą istotne pogorszenie sytuacji materialnej małżonka niewinnego, sąd na żądanie małżonka niewinnego może orzec, że małżonek wyłącznie winny obowiązany jest przyczyniać się w odpowiednim zakresie do zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb małżonka niewinnego, chociażby ten nie znajdował się w niedostatku. Jak słusznie zauważył Sąd Rejonowy powołując się na uchwałę SN z 16 grudnia 1987 r (III CZP 91/86, OSNC 1988/4/42), przyjęte uregulowanie prawne nie daje małżonkowi niewinnemu prawa do równej stopy życiowej z małżonkiem zobowiązanym, lecz małżonek niewinny ma prawo do bardziej dostatniego poziomu życia, niż tylko zaspokajanie usprawiedliwionych potrzeb.

Zatem okoliczność, że sytuacja pozwanego jest lepsza niż sytuacja powódki nie może automatycznie powodować konieczności zwiększenia świadczeń alimentacyjnych na rzecz powódki.

Mając na uwadze podniesione powyżej okoliczności, Sąd Okręgowy w oparciu o art.

386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok i orzekła co do istoty sprawy oddalając powództwo w całości i orzekając o kosztach na zasadzie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. podstawie § 7 ust. 1 pkt. 11 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Na mocy wyżej wskazanych przepisów orzeczono również o kosztach postępowania apelacyjnego, nie znajdując podstaw do odstąpienia od zasady wyrażonej w art. 98 § 1 k.p.c.